

Theater

BEWAAR

RECENSIES

LEE

FILM

UITLOGGEN

MUZIEK

ACCOUNT

REIZEN

KOKEN & ETEN

THEATER

BOEKEN

MAGAZINE

Monde de Kuyper. © Ben van Duin

Anti-Medea levert daad van formaat

RECENSIE Magne van den Berghs monoloog is zowel een liefdesverklaring als een afscheidsbrief.

Door: Vincent Kouters 29 maart 2016, 02:00

Volg de Volkskrant

Elke dag om 17.00 het laatste nieuws en analyses vanuit Den Haag in uw mailbox? Schrijf u in voor onze gratis politieke nieuwsbrief Dagkoersen.

uwnaam@email.nl

OK

'Ik speel geen Medea vanavond. Het lukt me niet.' Actrice Raymonde de Kuyper komt op in haar normale kleren en begint aan een indrukwekkende monoloog waarin ze deze beslissing, deze daad van verzet, probeert te verklaren. De monoloog - een nieuwe toneeltekst van Magne van den Berg, getiteld Ik speel geen Medea - is tegelijkertijd een liefdesverklaring aan het acteervak en een afscheidsbrief van iemand die een lange relatie uitmaakt. Iemand die merkt dat de liefde is verdampt, dat enkel de verraderlijke veiligheid van de dagelijkse sleur resteert. Maar laat een ding duidelijk zijn: het ligt niet aan het vak, het ligt aan haar.

Ik speel geen Medea. Van Magne van den Berg door Rudolphi Producties, regie Paul Knieriem.
25/3, Toneelschuur, Haarlem. Tournee t/m 29/5.

© Ben van Duin

In korte, telkens herhaalde zinnestelsels laat Van den Berg de weigerachtige actrice naar een hoogtepunt toewerken: het moment dat ze wegloupt. 'Het ligt niet aan het dedain van die koffiejongen daarnet of die recensie van gisterenochtend', zegt ze. De spanning zit hem in het stuwende ritme en de muzikaliteit van de ogenschijnlijk eenvoudige tekst. Een tekst die in werkelijkheid juist een crime is om uit te spreken, blijkt, zelfs voor een doorgewinterd actrice als De Kuyper. Desalniettemin is zij, met haar tragikomische dictie en uitstraling, de gedroomde anti-Medea. Ze levert een daad van formaat.

Maar dan is er nog het tweede deel. Als de actrice af is gegaan, komt het 'koor' op, in de vorm van José Kuijpers en Ria Marks. Ze doen dunnetjes over wat De Kuyper daarvoor al zo uitstekend deed. Synchroon pratend, maar net niet helemaal goed, waardoor de tekst soms verloren gaat in gepruttel, trachten de collage-actrices het gedrag van hun hoofdrolspeelster te verklaren. Tevergeefs. Geen Medea is echt te begrijpen.